

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор прийняв від
11—12 год. передполуднем
Реклама не зберігається

ПЕРЕДПЛАТА:
М. сячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 хл.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміла адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Даймо відповідь!

April, 8 MONTH 1928

На польські пляни, проекти, заві-
хання і підступну розказову робо-
ту наші маси дали вже відповідь чи-
сленими збірними виступами й мі-
ніфестаціями. Дала ту відповідь й
українська інтелігенція своєю пра-
цею на культурному, економічному
й політичному фронті.

Однак мусимо мати на увазі, що натиск і розкладові роботи по лінії польських п'яніля не є переходною характеру. Про це свідчать політики старої Польщі та різні експерименти повоєнної доби. Перейшли ми вже неодноразово мусимо бути пригтовані на всякі можливості. Крім того не сміємо спускати з очей ще одного факту: без огляду на наш опір і відпір процес ополіччування поступав через сполонізовану школу, військ, уряд і т. і. І вже сьогодні помітно значний вплив польщини в нашому житті — як серед маси, так і серед інтелігенції. Цей вплив польщини мусимо страсти зі себе, мусимо паралізувати небажаний наслідок польонізаційної політики, мусимо охоронити не лише нашу масу, але й усе наше громадянство перед заразливими мізантропами і руйнівними випарами польонізаційних станцій.

Та в першу чергу треба нам мати на увазі масу. Тут на інтелекцію спадає обов'язок зробити ту масу грамотною, освіченою, свідомою свого Вчора і свого Завтра. Тоді вона буде й відпорною, неподатливою, твердою, суцільною, неперепускаючою ніяких небажаних впливів.

Місяця жовтень є місяцем української книжки, місяцем її поширення, збудженням зацікавлення до друкованого слова, місяцем поширення читальництва. Ці пропагандові місяці української книжки вже багато зробили. Вони пхнули книжку в найдавші закутки краю, вони пробили їй дорогу в народню гуцу, вони причинилися до деякого оживлення на нашому книжковому ринку. Однак українська газета й українська книжка зустрічають великі перепони в неграмотності мас. Передвоєнну неграмотність, що старанно була консервована в нашому народі польською шляхтою, збільшили ще воєнні роки, а в останньому часі польська школа по наших селах. Без пересадки годиться ствердити, що сучасна спольонізована школа, а особливо тав. укрівістичний дивогляд, просто отуманює наших дітей. З тієї школи виходять вони круглими аналіфабетами, особливо — не то нічого не винісши з українознавства, але просто не вміючи читати по українськи. Очевидно, формально рахуються вони грамотними, але фактично є вони стовідсотковими аналіфабетами.

Ця грізніша небезпека, що йде на час, що вже тепер затримує всіх якби бачати іслідки діяльності такої школи. мусимо протиставити з усією енергією. Завданням нашої інтелігенції перевести безпощадну боротьбу з пошестю неграмотності, навчити всіх неграмотних українського письма, кинути масову книжку в народ, устатити між нього проміж соція свідомості й знання. Нам треба стотисячного, може кілька-стотисячного букваря для неграмотних або слабо-письмових бачаючих.

вмілі й доцільно улаштованого. Такий масовий буквар друкує вже Т-во „Просвіта“. А за ним повинні й мусять піти інші масові видавництва: хрестоматії й підручники з історії нашого народу та популярні книжки з усіх гілок життя й знання.

Досі обходили ми місця української книжки, а тепер призначим рік грамотности нашого народу. Нехай тм роком буде ювілейний рік Т-ва „Просвіта“. Хоч 60-ліття матері наших освітніх товариств й організацій минає 8. грудня ц. р., то головне ювілейне свято буде обходжене в літі 1929 р. разом з краєвою господарською виставою й іншими святами. Нехай же та доба, починаючи від 1. листопада ц. р. до середини літа 1929 буде присвячена безпоспідній й систематичній бо-

ротьбі з неграмотністю, безпросвітністю і темнотою! Нехай той час записється у нас золотими буквами, як рік боротьби з неграмотністю! Нехай в поборованні цього найстрашнішого ворога свідомості, знання і світла візьмуть участь всі наші чинники, вся інтелігенція в найширшому розумінні цього слова, нехай ніхто не відтягнеться від цього почесного обов'язку просвітлити, здерти полуду з очей незрячому братові.

Ліквідація неграмотності — це буде найкращий ювілейний дар „Просвіті“ в 60-ліття її існування, найдоцільніша нейтралізація впливів польської школи, найкраща відповідь польським експериментаторам.

Закордонно-політичний огляд.

Висліді IX. Сесії Союзу Народів. — Ізольовані німці. — Франко-британський мілітарний пакт. — Його черговий етап: балканське Льокарно. — Франко-італійське порозуміння? — На передодні перегонів в озброюванні. — Ревеляції „Берлінер Tageblatt-у“ про інтервенційні плани.

Берлін, 4. жовтня 1923.

1

Б в тім дивна іронія долі, що ростуче досуд в світі бажання волих повн виявилось передовсім в інституції, яка була поставлена до того, щоби захистити на світі вічний мир. Мова йде про Лігу Націй. На IX сесії Ліги не говорено про розбросані лише в дійсності продовжувало торг за умови європейського узброювання. Персоналізую в цьому передовсім німці. Вибіраркує до Женеві на IX. сесію Ліги, німці Люксемба і Туарі, німці вступили ще й до Париза, щоби підписати Кельтський пакт про виключення війни. Притому до Женеві, вони поспішали поступати, які зможуть виконувати в зашифтованих промі Люксемба, Туарі і Кельтського пакту. Коли англізасмо зпам'ятати себе війну — то помо в такому випадку зброї? Чому досі перебуває 80.000 озброєних французів в Равенні? Пора вже на практиці здійснювати оті великі злики. Німці відповіли Бріні. Просто і надзвичайно. Ви маєте величезну індустрію, яку до одну ніч можете замінити на найбільш модерну фабрику газів і зброї. Ви маєте наймодерніше на світі стогіння військо, яке складатиметься англізуючи в об'єкти і шиферію. Ми знаємо, що цього досить, щоби на одну ніч амбіційувати та зорганізувати мільйони зброї маєте. Крім цього положення Німеччини, отже ваші монархістичні і праві воли ждуть тільки хвилини, щоби прийти до влади і чинно розпочати політику відкритого реваншу. Тому ми зброї в рух не випустимо, хіба що досить нам вистармають гарантії. Нарешті-ж, ви фальшиво результату Люксемба та П. саранні пакти.

Промова Бріана поділила на німців і
добрих по голів. Як це так?! Адже
ми знаємо Кельдаса підписали, ми Тур-
ми Лисогарно... В чому же річ? І швидко
то перемови почало швидко закінчуватися, розумію-
чи, який сприйнятий зміст мало для
Франції та Англії та Турці і Лисогар-
но. Це була тільки стара французька
антианта, але в значно модифікованій
версії. Метою тої антианти було створення
європейського політичного балан-
су, направлення так само проти Ам-
ериканів як і Турці, Союз, який ніхто
не хотів аби не сказати в руках росій-
ської. Росіяни в Турці і Лисогарно —
був тільки великий стан і зрозуміти

ної величезної європ. політичної системи. Другим етапом на тій дорозі було формальне закінчення франко-британського мілітарного пaktu. Намічується теж уже й третій етап на шляху цього політ. європ. більшовизму. Невже німці були настільки наївні, що повірили, що їх тягнути туди в цілком взаємного розбродження? Цілий ряд уступок і підляг для відміни позуманнз з боку Англії мав цілком протилежну ціль. Але те найважче, на що могли пійти французи було не політичне але тільки економічне відношення Німеччини. Отже зниження репарцій, ревізія пaktu Дуаса і як максимум французьких уступок — відмінення окупцій Райхланду у формі автономії переможеної контрреволюційної раліської комей. Це й було провідною думкою останньої великої промови Пуанкаре в Шамборі. На тих умовах французи раділи зтримати північ в льюваренсько-му фронті. Тимчасом та база віддаленим палатод булава і їх поспішні вкрайкувано а написаного але їстихного європейського політ. пaktu. Німечка делегати вернула а Женеви відійшла на одну лінійку але багатим одним досвідом. Цей досвід використали передовіші монархисти, починаючи гостру кампанію проти республіки і політ. співпраці в європ. захолом, домагачись обізнанки до Росії та в міру можливості до — Америки.

11

І Америка і Рад. Союз одважили собі від самого початку ідтиюю точно справу, що на практиці означає Туврі і Лосларно. Проти цього замірення війни намагалися провести в світі своє власне замірення. Коли Рад. Союз намагався розкрити європейську рах британців при допомозі соціальної революції, то Америка добирається до тієї самої цілі при допомозі пакту Келлогга. Обі теії урочно використовують загальну помилку атому і збодання. Але в той час, коли Рад. Союз уже відступив, Америка тільки що вичине пакту. Пакт Келлогга автоматично викликає франко-британський пакт зброї і для французького і для англійського міністерства закордонних справ буває доволу ясно, що пакт Келлогга єдине чи кілька разів звичайно європейський політичний акти і що між ними, єдиний думку європейського цивілізаці. Не домішати тої деабономаси відносин на між

[illegible]

III.

[illegible]

Правда про Холмщину.

(На підставі постійного кореспондента.)

Лугань, 4. жовтня 1928 р.

Стою на тому ґрунті, що релігійний культ лише складовою частиною життя народу, тому і релігійні питання не можна ставити поза мислю самого життя нації; не відокремлюючи справ загальнонаціональних до релігійної боротьби, а спираючись на одиницю народу, який вимушений в справі віри своїх братів.

Коли затина політична боротьба є нещастям народу, то внутрішня релігійна — є руйном. Особливо боляче небезпечна в житті такого погноєного народу, як нарід український. Жак оборотом душі, коли подумати, що між нами, українцями, від Польщі, моголо розгорілася ще боротьба на релігійному ґрунті.

Треба визнати, що себе максимум почуття патріотичної толеранції, миролюбності та братерства, максимум співчуття, що ми перше українці, а потім уже православні, греко-католики, євангелісти чи навіть атеїсти. Релігійна боротьба — не справа святих братів мого, до якої не відносно входить без його запрошення.

Є всі зацікавлені, що нашим сусідам дуже хотілося би загнати нас у вир релігійної боротьби, мачити на уразі засади: „поліція і папуа“; є також відстоїти гадати, що релігійний поділ штучно створений і створюється тими самими сусідами, щоб улаштувати народні маси під свій релігійний вплив з метою національної асиміляції.

Не для спасіння українських душ Ст. Грабський хотів так знати „жидову унію“ і не на сповідає їх думав той „чи істинні армені“ у Галичині, пасажуючи російське православ'я. Мета тут політична, і в цьому місті не може мати сумніву.

Сусіди наші через релігію хочуть вилізти під свій вплив українські маси і власне під вплив націоналізму. Отже, українці не може дати право говорити щось у справі другої релігії лише той момент, коли насувається небезпека денационалізації: в Галичині русифікації через російське православ'я; на північно-західних землях — польонізації через унію чи русифікації через євангелізм.

І напевно, згубивши політичних діячів у справі чужої релігії, тільки для релігії, — не вже кардіальний чин, що є в той спосіб народу насильно бурі-боротьби та знехвалення.

До такої категорії чини відноситься і робота часопису „Нова Зора“, який, зважаючи, має завдання роботи політичної під пахтанням „українсько-християнської організації“.

Майже на уразі скритого співробітника „Новой Зори“, що дозволяє собі пасажуючи історію нещасної Холмщини. А власне, в відношенні на статтю д-ра А. Чайковського „Православ'я“ („Діло“, ч. 202—203). Д-р Чайковський казав: „Що ті помешані денационалізації не байдужі, то ми бачили на Холмщині і на Підляшші. Там зацікавлені (унії) діяли до годівки, літній, орґанізація, викладалися іконостаї, а „дворостуєні“, що по скасуванні унії Росією не хотіли перейти до православ'я і були тайними католиками, по видавці толеранційного закону, перейшли до латинської віри і для українського народу пропаґа“.

На ці слова д-ра Чайковського „Нова Зора“ каже: „Всуверені оченили і від піддати літ усталеним фактам він же сьогодні має відказати вказати, що Холмщина сполучувалася насильством унії, зокрема закла ринки латинських візочів у тамошніх парвах. Тимчасом що з якогось наукового совістю відкажіться заперечити, що ніби тільки православ'я „жидівська“ унією Холмщини зробило з неї король Данила польську країну“.

Може заперечити автор цих слів, що я, як доповідаю, який чимало студіював історію церкви на Холмщині, знаю причини переходу євангелістів нашого українського населення до польського табору — не перше та ніколи і заперечити, що казав д-р Чайковського відомості є відомі з джерел „Діла української церкви“. Натомість, що до „жидівської“ церкви, то „Нова Зора“ чула думи, та не знає, звідки він „Діло української церкви“ була перекладена; замість старого українського православ'я бу-

ла востанє православ'я російське, яке було для народу чужим, в першій справі кмітливості побачити доцільність асиміляції і т. д. Але казав маса, при введенні російської мови, та рос. урядової мови була замішена самій собі, то тепер на Холмщині було українське шие мови. Державна рука російської влади стримала для нас те, що ми зараз маємо. Коли маса була пущена вперше, вона не потонула в польському морі, і власне тому, що в уніатів перші на Холмщині майже нічого схильного не зацікавлено, на посадах єпископів єврейські поляки (були в єпископів), які говорили в проповідях по-польськи, а навіть відправляли по латині; а де не було єврейських полів, туди час-від-часу посилали служити єврейського єпископа, а уніатського єпископа посилали до міста, бо то „жидівство єдине“. Кажу не на історію своїх батьків, які ще були уніатами, та сіль старих людей, від яких я добував відомості про дієве обличчя унії на Холмщині.

Словом, у моменті введення православ'я на Холмщині, унія вже доведена була до латинства з маленькими релігійними обраду й з відстоїним уніатським польським мови. Вола вже почала ту роботу, для якої була створена; польонізації українського населення. Ще одне покосіння — і латинське духовенство само відкинувало унію, бо вже польонізаційна місія її була виконана. Політичні події, прислани Холмщини до Росії перешкодили унії зацікавити цю місію.

Тому в моменті введення православ'я так зацікавилася польське громадянство, тому-то вступило стільки гроша в тайних польських місіонерів (українців) туди не послали. Добити поділи, що тріохсотлітня праця польонізації (через унію) моголо піти на маре. І завдяки тому, що вводили православ'я на українці, а чужі — російські, їм вдалося зацікавити польонізації українців затримати при собі.

Дуже найбільше свідомість залишилося на Холмщині при православ'я в українців? Там, де православ'я є священниками стали українці в Галичині (Стефановський, Лопатинський, Чайковський, Васильчинський та інші) та місцеві сільські українці або поляки. В тих місцевостях, де поляки вступили обсядати священницькі посади своїми, населення для нас було втрачено.

Чому? — спитається мене, — унія не додела до таких наслідків на Волині? Тому, що тут вона була скасована на сорок років раніше. Тут не розбій польської держави засновано польських церковних політиків і несподівано перервав їх роботу. Вачучи наслідки для польонізаційних планів від введення православ'я й сподівуючись, що воно буде введено і на Холмщині, поляки-латини приєднали туди польонізаційної роботи й до 1875 року, за допомогою унії, обсядали в певній мірі поляками, вступили в певній мірі Холмщину сполучити, асимілювавши східний обряд і завівши в перші польської мови. Після російське сталися, робота через унію люди не була доведена до кінця.

Ст. Грабський добре все це знає і тому казав „жидову унію“, як добре випробований засіб до польонізації українських мас. Знають це і ті, що відвернули тепер у Дубні семінарію „східного обряду“ для тих полів, що поцікавили латинської євангелії.

Інша справа в Галичині. Тут українці користуються з даних національних можливостей, що їм дала австрійська влада, потрафали зробити з унії в певній мірі національну релігію. Польонізація не вдалася в цій унії. Через те Грабський і не пустив галицьких українців на Волинь, через те латини Галичини й живають великих засобів, щоб облатинити східний обряд.

І дозволяє собі робити маленьке зауваження щодо національної сторони унії, не торкаючись досі догматичних питань, бо як сказав на вступі українці не мають права вимушувати в релігійні справи своїх братів.

Наприкінці дозволяю собі зробити маленьке зауваження авторам „Новой Зори“ з „української церкви“, що він робить дуже не наукові висновки в „жидівській“ церковній обряді на Холмщині. Обряд на Холмщині був латинізований. Православ'я тодішнє його обличчя і через те

частини українців перейшли до латинства та сполучилися. Висновок: як отримати на віки віки. Шлях до цієї місії: політична толеранція, а не релігійна. Шляхи в нас європейські — шість, коли б була можливість, в „жидівській“, то цього не слід робити? Моя місія зображена русифікацією в волинцях, — теж певно повинні бути Східна частина пенальті, з особами в авторі латинської статті в „Новой Зорі“, від впливами чужої культури, з особами неволі, трохи набрала російського характеру, — то тім не відносно думати про її „українізацію“.

На мою скромну думку, наша місія повинна пройти повинні йти через євангелізм цього нашого життя від чужої пам'яті.

В. Островський.

Лугове свято в Бучачі.

Імпозантний заліз Лугів і Соколя.

Цьогорічна осінь щира і долина, як лугове братство Бучаччини назло міста. Погода (головно зранку) чудова: ні хмаринки на небі. Коло год. 8. рано почав сходиться Луги на площу до пробі впрям Прибуває оркестра з Тересбола. В місті і поза містом чути спів лугових пісень. Бучачський повіт під органім лугової організації ще досить молодий. Тому і в близькості Лугів не видно належної кількості. Найкращі Луги — це Житомир, Коропець і Сороки. Крім цих Лугів прибувають Луги з Личань, Соколова, Котілівки, Золотого Потока, Смолизова, Возилова, Стінки, Бобулинець, Білявинь, Нагірники, Заїших Малих, Перемишля, Новосілки, Чехова, Озерня і Барина. Разом зник 500 Луговиків і Луговичок. Соколи прибули зі Скоморох, Заричинь і Переволоки. Крім лугових і сокольських товариств прибули бандаєри з конних старших господарів з Житомира, Нагірники і Пшиковець. Разом 104 ізиді.

По пробі впрям усталився похід, який рушав на стрілецьку могилу на цвинтарі коло церкви. Від з могили простягався під Стрипу, сліву з боїв УСС-ів. По Службі Божій почалася панхиха, при чому дуже гарно промову виголосив о. Галідей. По панхихі рушав зноба похід на площу впрям. Попереду їхав командант свята інж. Король. Похід отримав ішли на обмашних конях. У похід намерувало 100 чвірок Луговиків в односторонь або з луговими відзнаками, 40 чвірок Луговиків у народних убраннях в сердаках, 40 чвірок Луговиків і 16 чвірок Соколя і Соколяк. Похід виводив імпозантно. Бучач не бачив такої маси організованого народу, аляється і перед війною.

В год. 2 похід почалися впрям. До відморожних впрям стали Луговиків з Житомира, Озерня, Сорок, Личань, Бобулинець, Білявинь, Коропець і Золотого Потока. Впрям вивели гарно, однач найкраще вивели впрям топірими, де яких стануло 144 Луговиків. Луговичок стануло до відморожних впрям і впрям хустинками 88: з Житомира, Сорок, Личань, Озерня і Золотого Потока.

Вечером коло 6 год. вже темніло. Луги усталилися тоді в колони перед дефілядою і д-р Дашкевич вручив командантові й організаторові Лугів бучачського пошту інж. Королеві срібну відзнаку за працю в лугової організації. Лугові товариства і від публіки прийняли не відзначення релігійні ордени, а голови Лугів поспішили до інж. Короля з гратуляціями і побажаннями. Після вручення відзнаки була дефілада Лугів і Соколя перед д-ром Дашкевичем та інж. Королем. Серед повного дозволення Луги проходили між собою та веселі відходили домі. Свято не попустило на довгий час гарні спомини з цього бучачського повіті.

31. жовтня п. р. кінчиться речення виповідження обезпечення 1/3 часті будинків з ПЗВО. Хто не обезпечений в „Дністрі“, нехай не тратить ні хвилини, а піде до агента „Дністра“, зажадає картки вивідження, виповнить її і вишле повідження, виповнить її і вишле поручено до приналежного Вовід-ського Інспекторату П. З. В. О. Вишлю повіджену 1/3 часті будинків, нехай обезпечить негайно в Товаристві алятих обезпечення „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

Так виглядає оригінальне об'єктування зна-них таблеток **ASPIRIN**, середина у-співомірного бока. Вистерітайтеся безва-жливих наслідків в інших об'єктуваннях. До набуття у всіх аптеках.

Це жовсім не стало на переходи Воро-нського, коли в зв'язку з тією думу-сильно протязкою, алаштував відсто-ві маневри на Україні. На певні очат алашу починаються переголи в об'єкту-ванні, жовсім так, як не було перед 1914 р. Тоді не вистарчило відстоїти нічим. Хто тим разом матиме корисний відзна?

IV.

В зв'язку з поворотом Шенуєвського до дому „Воронський Табелет“ з т. п. м. приносить в Бучаченку і Білгороду відстоїтих релігій на тему створення великої протерандиної коаліції. Вола відстоїти жовсім відстоїти впрям, а відстоїти європейського політичного розв'язання. Ізвідки жовсім Франція впрямуюча об'єктувати Росію. Так саме Англія. Найвпряміша дорога до цього не — створення української держави. Але жовсім! Зв'язками того англо-фран-цузького болю є комбінації Польща-Румунія. Щоб остаточно відстоїти Шенуєвську від Росії і притягнути її до ком-бінації Лондон-Париж-Рим, впрямую-ється відстоїти Німеччини польонізації коропець, а за те Польща моголо відстоїти в рекомендації цілу правобережну Укра-їну і об'єктувати руху в відстоїти до Лиги, Коропець Румунії політика до тому, що Польща відстоїти відстоїти відстоїти жовсім. На Львовському моголо поставити українська держава зі столицею в Харкові. Франція об'єктувала об'єктувати політику: 1) чвірок Німеччини і Росії латинь моголо чвірок держави; 2) Росія була в об'єктуванні об'єктувати, що Франція знову моголо почати активну політику на Далекому Сході, коли вже не рахувати зменшення внутрішньої французької біди жовсім об'єктувати і з) через жовсім об'єктувати Дімаєву моголо за допомогою Польщі моголо відстоїти собі до моголо російської переліченої політики. Алягійські користи були такі паталіти, що про них не приходить навіть говори-ти. Подорож моголо Шенуєвського до Румунії моголо, на думку „Воронського Табелет“, оту ціл, щоб остаточно впрямити всі питання політичного і технічного харак-теру.

Ті розважати є в двох причинах знамен-ні. Поверне ж жовсім об'єктувати до нас, що за зацікавленою відстоїти час, коли політична європейської між Англі-єю і Росією. Словом починають згущувати-ся до перших конкретних провід. Бо щоб там моголо Шенуєвський у Румунії не говорив і чого там не планував — то одне є певне, що даром він туди не їдуть. По друге розважати об'єктувати показу-ють, в якій площині жовсім об'єктувати на алягій української справи. Українська держава на Далекому Сході зі столицею в Харкові. Знамениті! Там не моголо є такі українські люди, що утілі інтервен-ційні комбінації підтримувати і навіть до них з унією єврейської добуватися. А є кому показувати дорогу на Україну: француз, англійці, поляки, румуни, кажуть ще в унії і навіть єврей. Ін-тервенційні, жовсім чужий моголо. Понимати!

Земон Пеленський.

години. Незвичайно прихильну оцінку використав він... для своїх авторських цілей. Зробив це в той спосіб, що рентгенівські відбитки свого мозку післям'якшав усім тим критикам, які неприхильно довідалися до слова його пера. Таким робом хоча він їх переконав про хибність їхніх оцінок. Коли і інші моголаторські пости та письменники підуть його слідами, то не виключено, що туренні критики влаштують уже незабаром прилюдну виставку своїх фоторентгенівських колекцій.

— Курс „моторології”. Дотепер чули ми про мінералогію, геологію, антропологію і т. д. дивини знання. Тепер будемо мати ще „моторологію”. Під такою назвою Висока Технічна Школа в Львівському Академічному закладі окремою факультетові, який ухитився про все те, що торкається автомобільних моторів. У програму факультету входять також навчання про правила вуличного руху. Причому заснування такого факультету: жалька статистики автомобільних катастроф у Зауличних Державах. 90 відсотків вини цієї статистики падає на шоферів, які не є відповідно позначені за працю мотору, або жким не є відома приписи вуличного руху. „Моторологія” буде поборювати це небезпечне явище у Зауличних Державах.

Театри.

Великий Міський Театр:
8-го г. 7-30 веч. „Аліс Мімі” (50 пр. ливки).
9-го г. 7-30 веч. „Мала гріншниця”.
10-го г. 7-30 веч. „Русалка”, чеська опера Двожака, прем'єра.

Кіно.

„Аполло”: „Хата вуйка Томи”.
„Лей”: „Трагедія тежирни (Іаіот)”.
„Оліва”: „Кривава буква”.
„Палас”: „Вузол смерті”.
„Фатаморган”: „Горячка золота”.

Дописи.

ЗБОРІВЩИНА. (Лугове свято в честь Івана Франка в Розгадові). Дописали Розгадові лугове, дописали й учасники на Луговій святі, яке відбулося в честь Івана Франка 9. вересня п. р. По Службі Божій, відпіваний в церкві, відправлено панахиду за наших Борців на громадській площі над могилою незнамого жовнира при участі місцевого наряду о. Остапа Данилюка й о. сов. Онуфрія Гайовського, пароха в Богутині. Після панахиди о. сов. Гайовський виголосив патрістичну проповідь, а описи промовляв п. Захарчук з Бережан. В 2-й год. зупинили голова місцевого „Лугу” п. Ілля Стефанівича відкрити на тій самій площі Лугове свято. Д-р Володимир Левинський, голова Повітового Комітету УНДО, передаючи привіт від філії „Прогресу” й від усіх читальних повіту, вітає про ту велику прихильність, з якою Франко ставлявся до спортивних і руганських товариств. З черги сенатор Микола Кушнік передає привіт від нашої Парламентарної Репрезентації, а п. Захарчук говорить про організацію молоді й освітньо-культурних і руганських товариств. Описи жіночий хор під провідом п. Анарія Мороза відспівав кілька пісень, а далше відбувалися гарні виступи Лугівників і Лугувачок, а яких крім місцевого „Лугу” взяли участь також „Луги” з Биньки, Глишину, Дришова, Ковчак, Поручини, Уржаків і Ціскава. Після дефіляди пісень „Ой у Лугу” закінчило це гарне свято, що лишало по собі кимі спомини та прихильність до відбавлення духа між усіма присутніми. Р. Д.

З театру.

Великий Міський Театр: „Мала гріншниця”, комедія в 3 діях А. Бірабо.

90 проц. французьких сучасних комедій де причини до діяльної заповіді. Іх автори роблять їх так легко, мов таблицю множення! З головні особи через 3 дії — А. Томи, що кожний глядач уже з привітання автора або заголовку пієси знає, чим лажне така історія, поглянувши на список діячих осіб, не може вийти з думки: як автор „Малої гріншниці” вийде з такої комедії, де на одну молоду чесну жінку (правда, з мамом) припадає аж п'ять мужиків (правда, з жонками).

Учась талант автора вде у тому напрямку, щоб глядач не міг нічого передбачити. Перша, наперед довга дія, депо знеохочує аудиторію. Та закін перший раз пладе завіса, інтрига вже так хитро накинута, що ми не є мудріші, ніж в першій

сцені. Репетент, що оповідає зміст такої пієси публіці для захопоти, робить велику кривду обоім. Добрих анекдотів не слід випереджувати розясненням їхньої „поєнти”, так само як нерозумно було би знати заздалегідь тайну штукарів-чарівників.

Бірабо вміє погодити цукор з перцем — чесноствистість із пахощами гріху. Весь успіх такої пієси залежить від гри акторів. Головну роль відтворила по-мистецькому з великою природністю молодша артистка Регіна Левинська, а вибраний нею „Ідеал” мав усі потрібні мужеські прикмети симпатичної людини в особі п. Артура Квятковського. М. Р.

Зі спортивного життя.

Важно-атлетичний турнір у Львові.

Заходами львівського атлетич. клубу ім. Циганівича підуться у Львові 12 п. м. важко-атлетичні змагання, у яких візьме участь кільканадцять чоловічих борців. До змагань оголосили свою участь такі важкоатлети, як Лев Пінельський, польський змагун-великан із Познаня, віденський Півсиф Штайнбах, відомий чемпіон у підпошених тагарів, мистець світа Келер, Поосгоф, гіганти Оуляндю, болгарин Ферістанов і інші. Змагання відбуватимуться в подцерковному будинку Корняцького при вул. Коперника 33.

Справлення похоби.

В попередньому числі „Діла” зайшла а вини коректора друкарська помилка в рубриці „Зі спортивного життя”. А саме аложено хибно назву відомого віденського клубу „Рapid” як „Рanig”.

Нові книжки й журнали.

В Крижанивській „Веселій Вечір” сценки, моголодги, купальні. Львів, 1928. Видавничтво „Русалка”, 5.

Дж. І. І. І. „Панський примх”, жарт на 1 дію. Львів, 1928. В-во „Русалка”, 5.

„Життя і Знання”. Рік вид. II. Ч. I. (13). Зміст: К. Кислевський: Що треба нам знати про нашу мову; Із. Яровицький: Звідки вийшли гори на землі? на інших планетах? (9 картин); В. Миропівський: Гринько Кайтас Основаненко (2 портрети і 6 картин); В. Виноградник: Про повітне шеплення проти туберкульозу (3 рис.); Д. Аймаліт: Українська квітлина св. Ольги в Царгороді; Б. Гнатевич: Шокковина або морва (3 мал.); Хто мешкає зі мною у тій самій географічній ширині? (1 мал.); С. Любарський: Каміна созира (4 картини); Діти казкової доби (6 картин); Всічина. Паперові будівлі.

„Жноча Доля”, ч. 19. Рік вид. IV. І. Я. Л. „Вертел”, роздізна співівна картина. Видавничтво „Русалка”.

„Знання то сила”, збірка статей з приводу 60-літнього Ювілею Т. в „Прогресі”.

„Господарсько-кооперативний часопис”, орган Ревізійного Союзу Українських Кооперативів: тижневик. Львів, 3. жовтня 1928. Ч. 40. Рік вид. VIII.

„Сільський Господар”, орган Краєв. Тов-ва Господ. „Сільський Господар”. Львів, 1. жовтня 1928.

„Зна”, ч. 13, журнал сатири і гумору для 1. жовтня 1928 р.

Самоходи „PRAHA”

4, 5, 6-особові 1, 2, 3, 6-тон. тягарові
фабрично каросовані, одиноки на ліхй дороги, з інсталяцією Bosch, криті шкірою, емаліовані Ducco з автоматом, що унеможливує витопплення ложиски, небувало економічні.

638 — СТАЛО НА СКЛАДІ.

Представництво Львів, вул. Ягайлонська ч. 7. Телефон 305

ГОДИННИКИ „Zenith”, „Longines” також біжутерію власного виробу поручає: Домбровський - Розважеский, Львів, (Готель Жоржа). — Догоди умови: 2481 15-7

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СІРБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ у цілм краю звісна фірма Іван Зельтенрайх. Львів, пл. Марійська ч. 5. Купувати брилянти, золото, срібло плачу найвищий ціни. 120-7

ЖІНОЧЕ БІЛЛЯ КРАЄВЕ закордонне по цінах значно нижче. — Піпес, Львів, вул. Боїм'я ч. 7. 686 2-10

СЕРЕДМІСТЯ одноповерхова камениця, 3 покои, кухня, ванна, город, двір, тисяч, готівка чотири тисячі дол. продам Ігнат. Львів, Куркова 24. 715а 2-3

126 ЧАЖНІВ гарної парпелі при вул. Поточного по 12 дол. продам Ігнат. Львів, Куркова 24. 715 2-2

КОНЦІННЕНТ з докторатом, судовою і адвокатською практикою глядає посади. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла” під „Негайно”. 718 1-3

ДРОГУЕРІЯ добре просперуєча до продажі. Населення повіту в бідашости українське. — Зголошення до Адміністрації „Діла” під „Дрогуерія”. 719 1-1

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Й. Гріншпрунга, вул. Личаківська ч. 34, приймають вписи на новий 5-ти місячний курс. Окремий для абітурієнтів. Стенографія. Писання на машинах. Початок науки для 10. п. м. 722 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає спеціаліст надуг легінів, серця і мозку

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.
432 Пересвітлення Рентгеном. 6-24

Д-р КЛЯРА ГЕЛЛЕР-КЕННЕРОВА

лікар в Перемисьлянах
повернула і ординує як передтим 725 у власній домі Ч. тел. 72 1-1

ЛІЖКО полне Патент з матеріалом, займає як найменше місця 30 зол. На провінцію вислали по одержанню задатку. — Фабрика ЗАКС Львів, вул. Личаківська ч. 132. 716 1-12

XXII. Звичайні Загальні Збори Дому торгов-пром.

„ДОСТАВА”

кооперативи з обмеженою порукою У ЛЬВОВІ
відбудуться дня 30. жовтня 1928 р. о год. 4. по пол. в комнатах кооперативи при вул. Домініканський ч. 11, I. поверх. з таким предметом нарад:

1. Створення зборів.
2. Відчитання протоколу Загальних Зборів з дня 16. грудня 1928 р.
3. Звіт управи з діяльності кооперативи за рік адміністративний 1927/28.
4. Звіт Контрольної К. місц.
5. Внесок Надзірної Ради дотично розділу чистого зиску.
6. Доповнючий вибір з членів Надзірної Ради.
7. Внесок на злину §§. 4, 5, 1 8. статута.
8. Внески і запити.

Річний звіт, рахунки і білянс є виложені в льокалі кооперативи до перегляду членів.

За Надзирну Раду:
о. А. А. СТЕФАНОВИЧ Голова.
о. Ю. ДЗЕРОВИЧ секретар. 1-1

Управа Українського Інституту для дітяч в Перемисьлянах (вул. Татарська ч. 4) пошукує доброї кухарки до варення на 130 осіб. В оголошенні проситись подати дотеперішню практику і умови щодо платні. 7122-3 Мих. Демчук, управ. инст.

УВАГА

Найдешевший цінник блаватних товарів.

Ручники сільські з метра	зод.	120
„ пікові і дамаст. з метра	„	170
„ відпасовані	„	120
„ купедані	„	270
Стирки з метра	„	090
Зефіри та сорочки	„	180
Динки на підтанці	„	170
Оксфорди на сорочки	„	130
Пологна і шіртінги	„	140
„ на простирала	„	275
Простирала з метра	„	550
Обруси з метра	„	550
Опалі на біллі і ріж. козир.	„	380
Кретони на фіранки	„	130
Варшани і фланелі	„	170
Шевьоти на мундури	„	450
Діточі копки	„	30

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТЕЙ

Львів, Галицька 15.
Закозлення висизаємо відворотню поштою за післяплатою. 1-2

Оголошення.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи” в Бережанах відбудуться для 28. жовтня 1928 р. о год. 5. по полудні у власній домівці зі слідуєчим денним порядком: 1) Відчиття Загальних Зборів. 2) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 3) Звіт. 4) секретарський. 5) касирський. 6) шкільний. 7) контрольної Комісії, дискусія над звітами. 8) Відзвіна абсолютної уступаючої старшини. 9) Вибір нової старшини і Контрольної комісії. 6) Вибір делегатів на Загальний З'їзд. 7) Внески і запити.

Наказиби о 5. год. не змінилось приписане число членів, то о год. 5:30 відбудуться ті самі Загальні Збори без огляду на число членів. — Старшини. 721 1-1

Заява.

В газетні „Слосорімо Wystawy Pokuskiej” поміщене моє прізвисько, як почесного члена II. Покутської Вистави. Щоби не ширилось баламутство, та щоби відсутити від своєї особи всяку відповідальність за діяльність аранжерів і Комітету до II. Покутської Вистави, заявляю, що слідує: На поміщення моєго прізвиська як почесного члена II. Покутської Вистави, не дав я ніколи і нікому своєї згоди і уповання, ані до Комітету II. Покутської Вистави не надему, та з тою виставою не маю нічого спільного. — Коломия, для 2. жовтня 1928. — Д-р Іван Турянський, адвокат. 720 1-1